

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Kamila Tojnera a Mgr. Jana Kašpara v právní věci žalobce: **Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu**, IČ 67010041, se sídlem Cejl 48/50, Brno, zast. Mgr. Pavlem Černohousem, advokátem se sídlem Ve svahu 531/1, Praha 4 - Podolí, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4.5.2011, čj.146/2011-030-Z106/2,

t a k t o :

- I. **Žaloba se o d m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Žalobci se vrací soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč zaplacený v kolcích. Tato částka bude žalobci vyplacena z účtu Městského soudu v Praze do třiceti dnů právní moci tohoto usnesení, k rukám Mgr. Pavla Černohouse, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se žalobou podanou dne 6.7.2011 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví, kterým bylo rozhodnuto o stížnosti žalobce ze dne 11.10.2010, podané podle ust. § 16a odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), tak že žalovaný dle § 16a odst. 6 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. postup povinného potvrdil.

Městský soud v Praze před meritorním posuzováním věci nejdříve zjišťoval, zda-li jsou splněny všechny podmínky řízení.

Podle ustanovení § 65 odst.1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) je k podání žaloby legitimován ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen úkonem správního orgánu, kterým se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“). S ohledem na použitou legislativní zkratku je nutno dovodit, že za rozhodnutí podle citovaného právního ustanovení lze považovat pouze takové úkony správního orgánu, kterými se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti.

V daném případě je předmětem žaloby „rozhodnutí“, kterým byla vyřízena stížnost žalobce podaná podle ust. § 16a odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. O charakteru tohoto rozhodnutí se již vyjadřoval Nejvyšší správní soud a dospěl ve svých rozhodnutích k závěru, že v případě této stížnosti se jedná o procesní prostředek stanovený speciálním zákonem (v tomto případě zákonem č. 106/1999 Sb.) k ochraně proti nečinnosti správního orgánu při vyřizování žádosti o poskytnutí informace. Např. v rozsudku ze dne 29. 10. 2009, č. j. 4 Ans 4/2009 – 86. V něm dovodil, že „*stížnost podle § 16a odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím je třeba považovat za prostředek, který procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s.*“

Na tyto úvahy Nejvyšší správní soud navázal v rozsudku ze dne 28. 2. 2011, č. j. 2 Ans 9/2010 – 56, když „dospěl k závěru, že stížnost podle § 16a zákona o svobodném přístupu k informacím je třeba považovat za prostředek, který procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s.“

Rozhodnutí o stížnosti, podané podle ust. § 16a odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., je stejně jako rozhodnutí o návrhu podaném dle § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu pouze dozorcím prostředkem procesní povahy, který nenaplní podmínky stanovené v § 65 s. ř. s.; usnesením se totiž nezakládají, nemění, neruší, ani závazně neurčují práva žalobce.

Tímto typem usnesení se již Nejvyšší správní soud zabýval v rozsudku ze dne 11. 3. 2010, čj. 5 Ans 2/2010 - 127 (dostupný na www.nssoud.cz), a v souladu se závěry městského soudu vyslovil, že „usnesení vydané správním orgánem podle § 80 odst. 6 správního řádu z roku 2004 není rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. a nepodléhá přezkumu ve správním soudnictví“.

Rozhodnutí o stížnosti podané podle ust. § 16a odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., stejně jako usnesení podle § 80 odst. 6 s. ř., je dozorcím prostředkem **procesní** povahy, není proto rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., jelikož nemá přímý dopad do žalobcových veřejných **hmotných** subjektivních práv, nejedná se tedy o rozhodnutí přezkoumatelné v správním soudnictví.

Podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. soud usnesením odmítne návrh, jestliže je návrh podle tohoto zákona nepřipustný. Úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími, kterými se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti žalobce jsou vyloučeny ze soudního přezkoumání podle již zmíněného ustanovení § 70 písm. a) s.ř.s.

Vzhledem k tomu, že soud dospěl k závěru, že napadené „rozhodnutí“ je vyloučeno z přezkumu soudem, nezbylo, než podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. žalobu odmítnout (shodně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8.4.2003, č.j. 5 A 170/2002-15, publikovaný ve Sbírce rozhodnutí NSS č.5/2004 pod č. 197).

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 s.ř.s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, je-li žaloba odmítnuta.

S ohledem na odmítnutí žaloby před prvním jednáním třetím výrokem rozhodl soud o vrácení zaplaceného soudního poplatku podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Pro účely realizace vrácení soudního poplatku soud žádá žalobce o sdělení čísla účtu, na který mu může být vrácený soudní poplatek poukázán.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. června 2013

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v.r.
předsedkyně senátu